

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ: АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринка ч. 10, II. пов.
Номер почт. шлюх. 504-060.
143322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний редактор прий-
має віз 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Місячно 5-00 зод.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Німечці 1 долар, Фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
Фр., Чехословаччині 30 ч. л.
— в усіх прочих краях по
750 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
„Друкарні: 29-36.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИКІРНИКА

20 сот.

Димісія мін. Гора.

Англія відпекалась париських пропозицій. — Ліга Націй відкинула.

ДОМАГАННЯ АНГЛІЙСЬКОГО УРЯДУ.

ЛОНДОН, 19. 12. ПАТ. Бритійський кабінет відбув учора двогодинне засідання, на якому ухвалили тактику, що П застосує уряд підчас нинішньої дебати у палаті громад. Уряд домагатиметься двох речей: 1) щоб палата відхилила резолюцію Лейбур Парті, підкреслюючи, що цю справу уряд трактує як питання довіри. Нема сумніву, що згадану резолюцію палата відхилить. 2) Уряд підтримає поправку, що буде прихильна для уряду.

МІН. ГОР ЗГОЛОСИВ ДИМІСІЮ.

ЛОНДОН, 19. 12. ПАТ. Райтер повідомляє: Бритійський міністер закордонних справ сер Самуель Гор згодився учора ввечері димісію. Кружляють поговори, що державний підсекретар у міністерстві закордонних справ сер Роберт Ваксфорт також уступить. Ненадійне рішення

сера Гора пояснюють тим, що мін. Іден офіційно відпекався у Женеві париських пропозицій.

МИРОВІ ПРОПОЗИЦІЇ ПОХОРОНЕНІ.

ЛОНДОН, 19. 12. ПАТ. Райтер повідомляє з Женев: По вчорашній промові Ідена й Ліана Рада Ліги відложила свої наради аж доки не прийде італійська й абіссинська відповідь. Треба думати, що французько-бритійська мирова пропозиція похоронена.

БОЛДУІН НАСЛІДНИКОМ ГОРА?

ЛОНДОН, 19. 12. ПАТ. Райтер повідомляє: Згідно зі звичаєм сер Самуель Гор, який, як член палати громад, висловить причини свого уступлення. Зчерги Атле складе й умотивує внесок Лейбур Парті, пізніше промовлятиме прем'єр Болдуїн.

Здогадуються, що наслідником Гора буде прем'єр Болдуїн або Невіль Чемберлен.

Загроза італійсько-бритійської війни.

ЛОНДОН, 19. 12. ПАТ. Райтер повідомляє з Олександрії: На випадок англійсько-італійського конфлікту Олександрія, що є ключем шляху до Індії, була б першим предметом нападу. Думають, що цей напад виконав би італійський підривний човен, що їх опрацювали до Олександрії. Додеканазу й Родосу, щоб вквітати ситуацію війни. Іде й про Іонії. Та думають, що як довго Англія володітиме на побережжі Егейського моря, Іонії не поведеться. В Олександрії зосереджено вже 80 одиниць англійської флотії. У пристані нема вже місця для воєнних кораблів і 2 круж-

ляки мусять стояти поза пристанню.

Ночами британські війська вивантажують поїзди приладдя, англійські пароплави довозять літаки, гармати, авіа, санітарні матеріали, тисячі тонн авіаційного палива. Мала місткість біля Олександрії Сілі-Бутер перемінялась тепер у військове місто. Воно покриває територію 10 км. загорожене кільцями драґами. Мовлять, орбіти дальші відділи англійських військ. Англійських військ більше теж в Олександрії як італійських у Лівії.

През. Бенеш не прийняв димісії уряду Годжі.

ВУЛИЧНІ МАНІФЕСТАЦІЇ В ЧЕШЬ ПРЕЗ. БЕНЕША.

ПРАГА, 19. 12. ПАТ. Вся вчорашня доповідь і вчорашня преса переповнена статтями про вибір нового президента республіки. Підкреслюють при тому, що тим, що вибрани президентом Бенеша вдовольнили бажання б. президента Масарика. Ввечері на вулицях було кілька маніфестацій у честь нового президента.

ПРАГА, 19. 12. ПАТ. Прем'єр Годжа зголосив учора пощудливі президенту Бенешові димісію кабінету. През. Бенеш затвердив новий кабінет у дотеперішньому складі, з тим, що міністерством закордонних справ керує поки що прем'єр Годжа.

З чого невдоволена Німеччина.

ЛОНДОН, 19. 12. ПАТ. „Дейлі Мейл“ подає сенсаційні подробиці розмови англійського посла в Берліні Фінча з канцл. Гітлером. Гітлер заявив нібито, що збройних сил Німеччина не може обмежити, доки Совіти не пере-

стануть збройні. Далі сказав, що є деякі спірні точки, що викликають невдоволення Німеччини. Це справа морської судни, східного кордону Німеччини, Данії та Кайбоду. Гітлер говорив теж про гнет судетських німців.

Хліборобські машини в Совітах.

РО „Соціалістическое Земледелие“ присвячує багато уваги справі ремонту тракторів і інших різних машин у колгоспах. Ремонт відбувається загалом недобро або взагалі машин не насправляють, засвідком чого вони нищать або продають. В курській окрузі щезло 600 тракторів. Багато з них поломано на кусочки, причому деревляні частини пішли на паливо, а металеві

ві, у паливо з великим „голодом“ на металеві вироб на селі, розкрадено.

Недбале відношення до машин, що є державною власністю, належить до загальних і щоденних явищ. Проявляється в них типова для колгоспників і совітських робітників байдужість до „чужої справи“, з якою ставляться до державних фабрик, заводів і господарств.

Амністійний закон у сенатській комісії.

Як ми вже вчора повідомили, на вчорашньому засіданні сенатської правничої комісії сен. Рут зголосив дві поправки, з них одну у справі амністії для берестейських в'язнів — політичних емігрантів. У дискусії в сенаторів разом з председником комісії Врублевським, що є головою Краківської Академії Наук, заявили за амністією для б. берестейських в'язнів.

Мін. Міхаловський, який прийшов на засідання, заявив, що уряд протримає поправку про бутих берестейських в'язнів. З усіх 20 членів комісії присутніх було тільки 7 сенаторів, тому відложили голосування, щоб могли голосувати всі члени комісії. Становище кількох сенаторів викликало оживлені коментарі у парламентарних колах.

Засідання сенату у п'ятницю.

ВАРШАВА, 19. 12. ПАТ. Маршалок сенату оголосив планарне засідання сенату на п'ятницю 30. грудня, год. 10. рано. На денному порядку є законопроект про створення муніцип. В. Півоні-

ського в Бельведері, амністійний законопроект, два законопроекти про додатков. предмети та б. ратифікаційних законопроектів, у тому польсько-німецький господарський договір.

ДОБРО НАЩІ

є залежне від спонсорства громадянами всіх національних обов'язків. Таким обов'язком кожного українця є забезпечити в дозволеній законом 1/3 частині вартості своїх будинків і викупити полісу за забезпечення

В Товаристві взаїмних забезпечень „ДНІСТЕР“ у Львові і то найдалше до 25. грудня ц. р.

Не змарнувати амністії!

Львів, 19. грудня 1935.

У законодавчих палатах тепер радять над законопроектом про амністію. Дві головні причини зродили думку про амністію: велике переповнення в'язниць і бажання поєднати польське громадянство з новим державним устроєм, що його створила нова конституція. Ця потреба внутрішнього замирення стала ще очевиднішою з огляду на смерть марш. Пілсудського і тяжку економічну ситуацію, боротьба з якою вимагає об'єднання зусиль уряду і громадянства. Здається, що в широкій opinio громадянства факт переповнення в'язниць заслонить собою інші причини амністії, бо трохи за пізно по смерті марш. Пілсудського та по ухваленні нової конституції приходить амністійний закон. Безперечно, таке спізнання амністії є похибкою з погляду, такби мовити, політично-економічного.

Але існує й інший, важливіший недолік, що також зменшить політичну вартість амністії. Дивним чином побіч і асупереч амністії має лишитись ізоляційний табір. Це лишиде авторитет навіть політичну какофонію. Амністія та ізоляція — це річ ріжних стилів, ріжного порядку, що їх не можна лутити зі собою. Чейже амністія — це акт великодушності та ласки, що має зтворити сильніше об'єднання держави з громадянством. Ідея ж ізоляції цілком інша: дати відчуття громадянству силу і міць держави. Держави звертається тоді до громадян з грізним, суворим лицем. Ізоляційна метода оправдана лиш у виняткових обставинах, що їх тепер нема, а саме, коли загрожує анархія або йде про рятівання найважливіших справ — цілості держави та її границь. Але коли ізоляцію стосують при щоденному ході державного життя, то ніщо так не дразнить громадянства, як саме це завішення права супроти громадянина. Бути аданим из ласку поодиноким членам адміністрації, відчувати постійно, що без доказаної вини можна втратити свою свободу на необмежений час — це найбільш гнітюче почуття, що не тільки в основі порушує засаду правопорядку в державі, але просто понижує особисту гідність людини.

Найсуровіша кара, що П наложив суд, не дразнить громадянства: цеж — вирок справедливості, що в додатку зробили його в ім'я добра самого громадянства, в ім'я того, щоб було можливе співжиття одиниць у громадянстві, щоб могло існувати та ділати само го громадянство. А кара ізоляції, що П, теоретично беручи, дозволить за одну можливість якогось неозначеного проступку можуть на довгий час особи наложити одиниці з адміністраційного апарату, не перед ким за не невдоволення, — це наскрізь довільна кара, як змора, висить над цілим громадянством. Вона дразнить та ображує почуття справедливості й законності не тільки тих, на яких безпосередньо спадає, але й усього громадянства.

Коли глибше проаналізувати політично-правний характер ізоляційної в'язниці, то ясно стане, що стосовання цієї методи йде в розрив з тим:

політичними цілями, що їх повинні мати амне-
стия. Найважливішим моментом, що ґрунтовно змі-
няє політичну ситуацію, є смерть марш. Пілсуд-
ського. Пригадуються тут слова з передової, у-
рочисто-маніфестаційної статті „Газети Поль-
ської“ безпосередньо по смерті марш. Пілсуд-
ського. Ці слова такі: „Авторитет помершого
всегда народу може заступити лиш авторитет
права“. А Береза власне підбиває цей авторитет
права, заступаючи момент права моментом сили.
Якщо взяти під увагу другу обставину амне-
стійної атмосфери — введення в життя нової кон-
ституції, то чейже ця конституція надзвичайно
скріплює позицію уряду в державному житті та
сильно обмежує дотеперішні політичні права
громадянства. Тому стократ сильніше повинно
бути панувати правних основ у державному
житті! Нарешті, і смерть марш. Пілсудського і
введення нової конституції приходять у момен-
ти сильної економічної кризи, коли без помочи
та без жертв усього громадянства сам уряд не
встигнє переможно побороти цю кризу. По-
що ж тоді змора ізоляційного табору має згуш-
увати змору економічної нужди над громадян-
ством?!

Прикладово ухвата амнестійного закону
припала на час, коли відбувається варшавський
процес з приводу убивства мін. Перацького.
Саме ця трагічна смерть поклала до життя
ізоляційний табір. Появу в ці сумні дні розпо-
рядку про ізоляційні табори можна було ще
зрозуміти частинно як психологічно-чуттєву
реакцію, частинно як свідомий акт для підне-
сення престижу адміністраційної влади, що
її підорвали і сама можливість убивства мі-
ністра і те, що влада не могла відразу знайти
винувника цього злочину. Але тепер, коли, зда-
ється, внясна справа убивства мін. Пераць-
кого, коли в додатку воно стало для всіх, з яки-
ми труднощами зв'язане було розкриття цієї
тайни, коли, слідчий апарат держави тріумфує
і заімпонував усім своєю потугою, як ніколи
передтим, — у цей момент Картуска Береза по-
винна шевнут, як неприемний спомин, як зай-
вий анахронізм.

Всі ці міркування може стрінути змисл, що
український щоденник непотрібно виступає в
ролі політичного ментора, та ще для поль-
ської сторони. Шкоди робити, коли часом націю
малий інтерес польської та української сторо-
ни так зазублюються один за другий, що годі,
боронячи української справи, не торкнутись і
польської? Справа ізоляційної методи саме
найбільше нас обходить і це не тільки тому, що
в Березі найбільшій контингент творять
українці. Положення українського народу, як
меншини у державі, вимагає від нас найбільшої
оборони засади права, бо ж тільки одне право
може нас обороняти — сила не по нашому боці.
Змора ізоляційного табору найгустіше зависла
власне над українськими землями. Вона най-
більше викривляє відношення нашого грома-
дянства до держави. Адже годі поважно трак-
тувати справу нормалізації польсько-україн-
ських відносин, коли ця нормалізація не буде
базуватись на беззастережному додержанні
права!

Зокрема зі справою ізоляційного табору ви-
яється ще внутрішньо-українська справа успіш-
ної боротьби з цими політичними течіями, на-
ціонально-терористичною і комуністичною, що
до яких не може бути байдужа творча політич-
на думка українського громадянства. І тут трі-
ба ясно й мужньо сказати всю правду: засада
ізоляційного табору ідеологічно скріплює
саме ці крайні течії, бо ж і в них саме смертель-
ним прогірком є перевага сили над моментами
права й моралі. А це ми бачили і в підставах
ізоляційної методи. Якщо держава й може по-
зволити собі на політику — вибрати клас кли-
ном, то українське громадянство абсолютно на
це піти не може — і то однаково у боротьбі з
національно-терористичним рухом, як і з кому-
ністичним. Адже для українського громадян-
ства неможливе боротись з тією або другою
ідеологією в цей спосіб, щоб фізично вини-
щувати її адептів. Ідеології насильства треба
протиставити ідеологію, в основі якої лежить
право. Тому все без винятку українське гро-
мадянство є проти ізоляційної методи.

стійний в дуже поглибленим лицем, синий і трохи
лисовий. Біля нього сидів еспанський амбасадор,
доді посол Кліяно, за ним совітський амбасадор,
від мене майже вихований китицю квітів на сто-
лі. За генералом сер Нілом Малькольмом, дово-
дів ім президентом Королівського Інституту, си-
дів американський амбасадор, і так до кінця. З
другого правого боку принца Валії сидів голова
дипломатичного корпусу — бразилійський ам-
басадор, біля нього віцеграф Астор, президент
Королівського Інституту і довгий ряд усяких
дипломатів. Усіх амбасадорів було 12, після
чужих держав 29. Майже весь дипломатичний
корпус, акредитований біля двора св. Джеймса.

При інших столах, напроти дипломатичного
стола, сиділи далі гості. Я мав незвичайно
гарне товариство, мої давні знайомих, по пра-
вій руці проф. Г. голову бібліотеки Бритійського
Музею, по лівій паню С., жінку британського ге-
нерального консула в Л., в яких домі я дуже ча-
сто бував. У часі вишлюбного бенкету, після тре-
тьої страви принц Валії встав, звернувся до го-
стей: „Ексцеленції, панове лорди, панове й па-
ні: Король!“ і підніс чашу із м'яком. Всі встали і
за його прикладом мовчки випили адорвалі ко-
роля, повторюючи „Нехай Бог благословить йо-
го!“ Після цього йшли далі страви.

Почалися промови. Перший говорив голо-
вий комісар Канади (амбасадор) Вісент Массей,
який кілька днів тому приїхав, щоб обняти це ви-
соке місце від комісара Фергюсона, що відходив.
Вісент Массей був довгий час канадським ам-
басадором у Вашингтоні. Він говорив яких 15 ми-
нут, підніс вагу міжнародніх взаємин, звернув
увагу на незвичайно важку працю, яку веде Ко-
ролівський Інститут — він був головою канадсь-
кого відділу Інституту аж до самого від'їзду до
Англії. Врешті він тост Королівського Інсти-
ту. По його промові встав принц Валії та в дуже
свобідний спосіб, переплітаючи гумором, говорив
більш як пів години про діяльність Інституту,
якого він є членом. Говорив про політику Вели-
кої Британії та підніс значіння міжнародніх
взаємин, заслуги Королівського Інституту, який
ті взаємини поширює і помагає в той спосіб бри-
тійському урядові в його міжнародній політиці.
Промову принца привчали всі так само, як і про-
мову високого комісара Канади, гучними оплес-
ками.

Найдовше говорив міністер закордонних
справ, сер Семюель Гор. За його промовою слід-
кували з найбільшою увагою не тільки дипло-
мати, але й ті два десятки кореспондентів часо-
писів, що у фраках, як і інші гості, сиділи на-
проти нього. Це була перша публична промова
міністра Гора після виборів до нового парламен-
ту, після уконститування нового кабінету. Він
докладно згадував політику Великої Британії, яка
вже йшла й іде по прямій лінії та все має на меті
утримати справедливий мир у цілому світі. Від
тої політики і він не відступить. А британський
кабінет умикає Лігу Націй за установу, яка по-
винна мати цю силу, щоб могла втримати мир у
світі. Згадав також, яку важку роль грав в Ан-
глії Королівський Інститут Міжнародніх Справ.

Після промови сер Семюеля Гора промов-
ляв голова дипломатичного корпусу, бразилій-
ський амбасадор сеніор Рауль Реджіс де Олівей-
ра. Закінчив аніку промови віцеграф Астор со-
дию гостям. Всі встали і принц Валії та швед-
ський наслідник престолоа прощався з усіми при-
сутніми дипломатами. Почалася гутірка зі зна-
йомих, я підійшов, щоб привітатися з деякими
знайомих послами і зовсім випадково потрапив у
гурт, де розмовляв принц Валії з італійським
амбасадором та леді Астор. Вона вмовляла при-
нц, щоб не відмовився після нового року прийти
на якусь добродійну виставу. Він обіцяв. Жінки
прошали принца, подаючи йому руку та швед-
ським „кніксом“, мужчини подавали йому руку.

Після 12-ої години і я пішов відшукувати
авто, яке мало завезти мене додому і по дорозі
відвезти й мою сусідку до її жити.

Д-р В. Ю. Кисілевський.

Бенкет Королівського Інституту Міжнародніх Справ у Лондоні.

Лондон, грудень 1935.

Вертаючись домі з бенкету в Гровенор
Саво, у віторок 26. листопада, впало мені на
думку, що дуже можливо, що я дотепер є одним
з українців, що був присутній на цього роду
бенкеті і що комусь може бути цікаво знати, як
це відбувається, тому перескажу Вам оцей опис.
Я дістав запрошення на цей бенкет як член Ко-
ролівського Інституту Міжнародніх Справ. Запро-
шення вислано на два місяці наперед, треба було
повідомити, чи береться участь у бенкеті. Пові-
домлюю теж щодо вечірнього отрою, який обов'яз-
ує на бенкеті, треба взяти зі собою всі відзна-
чення, якщо хто їх має.

Бенкет офіційно почався в год. 8.15 веч.
у „Великій Салі“ Гровенор Гаузу, напроти Г.
Парку, де відбуваються всякі бали. Вже пів годи-
ни перед означеним часом біля Гровенор Гаузу
тягнувся довгаший ряд авт до парадного входу,
до змідженого балдахину, що сягав аж до доро-
ги, так само як і пурпуровий килим, розстеле-
ний на хіднику. Служба в уніформах відчиняла
двері авт.

У виходіві салі прислуга в двірській ліберії,
в коротких шовкових штанах і білих панчолах,
справляла гостей до роздягальні. На головних
столах гості показували карти запрошень і ді-
ставали великий ключ салі з числами місць та
описом усіх гостей.

Всі мужчини у фраках, навіть адмірали й ге-
нерали, включно до князя Валії та шведського
престолонаслідника. Ні одного уніформу. Жінки
у вечірніх строях, в діадемах та дорожничостях.
При вході на салу вітали гостей: президент Ко-
ролівського Інституту, віцеграф Астор із своєю
жінкою, леді Астор, недавно знову вибраною по-
солкою до парламенту. Я її вже кілька разів
стрічав минулими роками в Палаті Послів. Всі
віталися, подаючи руку (жінкам в Англії руки
не цілують).

Салі починає наповнюватися. Надходять
дипломати. Італійський амбасадор, синіор Грї-
ді, молодий з чорнявою борідкою. Польський ам-
басадор, граф Рачинський, теж молодий, високий
та трохи згорблений. Приїшов теж і совітський
амбасадор „товариш“ Майський у добре скроєно-
му фракку. Високий, худощавий американський
амбасадор мр. Вінгем — без декорацій. Най-

більше декорацій мали амбасадори чилійський,
аргентинський, голова дипломатичного корпу-
су бразилійський амбасадор сеніор Рауль Реджіс
де Олівейра та інші. Осаді — арабський міністер,
приїшов у білому шовковому бурнусі з золотими
шнурками на голові. З малою борідкою та в окуля-
рах він більше схожий на якогось французького
адвоката, ніж на арабського шейха. Етіопський
міністер д-р Мартін, з орденом Льва Юдеї на шії
та широкою биндою ордену через груди — був
один із „смаглявих“ дипломатів. Д-р Мартін
належить до найадішних етіопських дипло-
матів.

Леді Астор була жовтою. Вона грала роль
гоподинні. Жвава і рухлива, у дорогій туалети й
діадемі із брильянтами з фігурою молодої дівчини,
хоч має вже сина, на якого в цього року відма-
овий голос при виборах до парламенту (він ви-
браний із консервативної партії). Вона теж була
одинокою жінкою, що сиділа при „дипломатич-
ному“ столі разом з принцом Валії. Цей стіл тя-
нувся поперек салі міжнім стілу салі і його го-
сті сиділи в один ряд, лицем до салі і до решти
гостей. Посередині того стола було місце для
принца Валії, по його лівій руці сидів наслідник
престолоа Швеції, який саме тепер гостює в
Лондоні. Далі за порядком амбасадори та чле-
ни управи Королівського Інституту, наперемінно.
І так по лівій стороні, зараз біля шведського на-
слідника престолоа сидів міністер закордонних
справ сер Семюель Гор, типічний англієць, при-

Цікава імпреза фахової школи СС. Василянок.

15. ц. м. відбулася цікава імпреза фахової
школи СС. Василянок. Вона далеко відійшла від
дипломатичних імпрес. Замість полісів у
співі в дев'ятих — учениці фахової школи по-
казали нам свої ручні роботи на армарку та по-
казі сукоць. На передсваточний армарок учени-
ці виложили багато практичних річей, виконаних
з вишуканим смаком у модерному стилі (суко-
чок, фартушки, комірчики, декоративні по-
душки, настільники, комплект підп'явки й пор-
целянові сервіси, шалі, апарки, хусточки тощо).

Окремий відділ на армарку творило солодке пе-
чиво, за яке подбали учениці на предметі кухо-
варства. Програму вечора ажповили: інсценіза-
ція народньої легенди про св. Миколу та показ
сукоць, виконаних у роботі абсолювенток.

Ми були мило здивовані сценічною картин-
кою, яка була добре відіграна і задала щиро
народній кольорит. Добре улагоджена сцена, ара-
нові народні одяги (особливо гарний завіз молодих
у матусі), спільне прадення, мелодія на жорнах
та оповідання легенди під ритм ладівки та ко-

Дописи.

СТАНІСЛАВІВ.

Вистава „Казки старого млина“. Мина, подія відбулася у нас вистава драми Черкасенка „Казка старого млина“ заходом драм. сесії при філії „Просвіти“. Вистава не пройшла з таким успіхом, як по обсязі роль можна було сподіватись. Деякі актори не пролунали як слід ролі, а вистава не адекватно увійшла в одному томі; ніхто, поза Зубалем (Трохим) може, не був виконаного типу. І так Лілі Каратиницькій (Марина) бракувало тої дикости, вагності, якої вимагає автор, не віддала вона зовсім добре діючому, що з природою говорить, що гра співала для неї — пролунала мовою. Однак не можна сказати, що Каратиницька не мала добрих оцій; було їх кілька. С. Андрухович (Вагнер) вийшов за мило, а мало в нього було захоплення машиною, своєю мілею. „На тих скелях я створю місто“ не вийшло дуже переконливо. З інших зовсім добрий був Евчук (Крамаренко), І. Мисюк (Марта), Лисенко Т. (Полорозий) і Л. Панашіла. Дуже слабо вийшов Захарчук (лісничий), що робив часом рухи молодця, коли був скарженим бодая на столітнього дядь. Стожкович (Юрко) час пролунав ролю і при придурковатого, замість чабана, що з природою крізь сопілку говорить. Декорації М. Зор'я дуже добрі, призначили до гарного загального настрою.

ДОЛИНА.

Пропаганда ошадності. Заходом Українбанку в Долині ведеться пропаганда масової ошадності, яка дає досить гарні успіхи. Дотепер зложено на дрібну ошадність понад 600 зок. В цілі скріплення цієї акції відбувся 4. XII. в селі „Братської Хати“ виставка дир. Українбанку о. М. Чорного „Про ошадність“ для ширших кругів громадянства. Прикутий в числі понад 300 осіб з увагою виступали одногодинного викладу, виголошеного дуже цікаво й переконливо.

Новий лікар. До цього року не було в Долині лікаря українця і щоби перед кількома місяцями осіб тут д-р Ремоніно. За короткий час дався він пізнати як добрий лікар і як активний громадянин. Що найліпше в Долині і в доколичних селах реферати на лікарські теми.

Свято „Просвіти“. Заходом місцевої філії „Просвіти“ відбувся 8. XII. ц. р. повітське свято „Просвіти“. На Службі Божій вголосив о. М. Чорного відповідну патрістичну проповідь, а ввечері відправили поминальну за по-

мерших членів „Просвіти“. Співав хор „Дол. Божий“. По Службі Божій відбувся в селі „Братської Хати“ святковий концерт. На програмі складалася промова д-ра Луценка хор читався в Пачинська, Мізюк, Веліжко та „Дол. Божий“ і д-р Луценка. Наряду прибуло так багато, що і не всі могли помістити навіть позначили учасників „Дол. Божий“ і не могли помістити про будову Народного Дому з обширною сценою. Луценка, що на такі загально-народні свята, як свято „Просвіти“, повинні бути вступити за добровільними датками, а не за такою високою оплатою, як це було цього року.

ПЕРЕМИШЛЬ.

Концерт „Просвіти“ в Перемишлі. Дня 8. грудня щорічним звичаєм з нагоди 67-х роковин „Просвіти“ влаштувала наша філія в селі Народного Дому два святкові концерти при участі хорів читався у Бушковицях, Бушковицях, Горюхівцях, Меліш, Негрибці, Пичульцях. Перемишль-Середмісті та просвітансько-диргентського курсу. Перший концерт уладжено в 12 год. полудня для заміщених гостей, другий в год 8 веч. для місських. На обох концертах публіки було багато. Всі хори а і далі з себе те максимум, що тільки могли дати. Найкраще співали негрибчани з пичульцями та бушковицький хор. Та при всіх хорах треба, як жаль, підкреслити, що за останні рік ті хори більших поступів не зробили. Хорова культура приходить по довгих поважних зусиллях та праці і це власне с. і ф. в. всім співачкам та співакам до; є затишні. Найкраще співала пісень з народними та стрілецькими мотивами. Другою оркестра чит. Перемишль-Середмісті відграв гадатично виразку пісень, а туди Людженка „Ой мійцю“ й Гайда „Ноктюрна“ у виконанні п. Негрибської — фортепіано, п. Крайського — челою й п. Коуляк — скрипка випали прекрасні. Декламація маленької Л. Лопі подобалася всім, хоча змістом не підходила до віку латини; зате друга декламація п. Скопича „Просвіти“ вийшла більше субтельності. Промову вголосив голова філії д-р М. Хробак. Свята закінчено національним гимном.

о. 4.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ЛІТОПИС ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ, ілюстрований журнал історії та побуту. Львів, грудень 1935. Р. XII. Ч. 12. Зміст: О. Ольжич: Піхотинець. — У. С.: За легенду 29-го

квітня. — Євген Яворський: Чортівська офензива і відпорот за Збруч в повітській. Начальний Команди. — Іван Васильський: 16 місяців у рідних кінських Січових Стрільцях. — М. Гайворонський: Перша оркестра У. С. С. — С. Шрамченко: П'янісенті українського оркестру на ескадронному міноносці „Завидний“ Чорноморської Флотії. — Д-р Н. Б.: Повний Лазарет IX Бригади. — Д-р Іван Карпиниць: Історія 8-ї Галицької Бригади. — Бібліографія. — Від видавництва. — Померті: згадки. — Адміністрація.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА, економічно суспільний місячник. Львів, грудень 1935. Р. VIII. Ч. 12. Зміст: На окраю днів. О. Мицюк: Соцістське господарство в половині 1935 р. Ю. Шепарович: Кошти торговельного посередництва й оплати в обмін різноманітних продуктів. Б. Галайчук: За поширення діяльності нашої кредитової кооперації. — І. Стернюк: Чи правлять по обчислюємою запасом товару по ціні закупки. — Дзвін — країна суспільної демократії. — Кооперативна провідка. — З господарського життя. — Серед книг. — Додаток: Василь Негрибський: З моїх спогадів.

ШЛЯХ НАШІ, місячник української національної політики і громадського життя. Львів, грудень 1935. Р. I. Ч. 8. Зміст: Герман Ошак: Політика, як інстинкт. І. Дружинин: Правий валець: Богдан Галайчук: Чого нам жаліти від Японії. Василь Мудрий: Трудові нашої політики. Гриць Глазис: Наша організація. Зенон Пеленський: Два націоналізми. Рецензії. Міжнародні справи. Преса.

НИВА, часопис присвячений церковним і суспільним справам. Львів, листопад 1935. Р. XXX. Ч. II. Зміст: о. Юліан Даворчик: Християнське релігійно-моральне виховання молоді. — о. Ч. Я.: Христос-Цар: о. Омелій Кайт: На здобуття людського духа. — о. д-р Г. Костальник: Чи дійсно актуальна справа? Завис Наварної Ради Товариства св. Андрія у Львові. — о. прот. П. Табійський: Віра в церковний примат Римського єпископа в Візантії. — о. І. Н.: В справі українського перекладу єврейського молитвослова. — Вечірня.

ВОГНІ, ідеологічний журнал нового покоління. — Львів, грудень 1935. Р. VI. Ч. 4. Зміст: О. Олесь: На той переїї. — Л. Чатинський: Родина і нація. — Ф. Зальтен: Джерело життя. — Л. З. Беч: Шляхом Зимового Походу. — Ч.: Цікава подія. — Шерш: З мандрівок репортера. — З нашого життя. — Лицем до дійсності.

УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ГОЛОС, орган Т-ва „Учительська Громада“ в Ужгороді. Річник VI. ч. 10 за грудень 1935.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення платити по відомостях.

Театри.

Театр „Заграва“ під провідом В. Блавацького.

Щирець.
20. XII. „Земля“ (В. Стефаніка).
21. XII. „Святе подумя“.
22. „Обитована Земля“ (О. Олесь).
23. Щирець Театр відідає Миколаїв іх Дісторію. Перша вистава у Миколаївці в понеділок 23. XII. ц. р.

Великий Мисливський Театр.
П'ятниця, 20. XII. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю“ а І. Кульчицькою.

Субота, 21. XII. год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю“ а І. Кульчицькою.

Неділя, 22. XII. год. 3.30 цин найближчі „Аваторія в раю“; год. 8. веч. Аб. 6. „Пригода в Гранд Готелю“.

Театр Річардівської.
Неділя, 22. XII. год. веч. Аб. 7. „Івася в місяці“.

Кіно.

АДРІА: „Американські пачкарі“, „Забавка“.
АНОЛІО: „Кохай тільки мене“.
АТЛАНТИК: „Нічні металіки“.
ВАНДА: „Беліка подія“, „Скінчена рісина“.

ГРАЖИНА: „Дні Іоасі“.
КАСІО: „Ного величність шофер“.
КОЛІСЕН: „Я тобі довіряю“, ревіл „Публіка має голос“.
КОПЕЧНИК: „Лялька“ з Франціскою Галі.

МАРУСЕНЬКА: „Буря над Андами“.
МІРАЖ: „Сьогодні мудар, завтра пач“.

МУЗА: „Ідемо до щастя“.
ПАКІ: „Віва Віллі“.

ПАЛІЯС: „Любовні маневри“.
ПАН: „Чоловіки до вибору“, „Щастя на вулиці“.

РАІ: „Ді Експеленція пізую (Джавет Гейнор)“.

СОПІЕ: „Шойно вчора“ та ревіл „Поминки на Богданівці“.

СВІТ: „Циганські мелодії“.
СТИЛЕНЕ: „Вадуся“, ревіл „Що чуєш ти“.

ТЕНЧА: Фай і Фай як „Брат діалога“.
ТОН: „Хрестоносні походи“ Сесія Б. Міля.

УТИХА: „Вбивство в Тріндаді“ та ревіл.

ХІМЕРА: „Сьогодні ввечері у мене“.

Закордонне радіо.

П'ятниця, 20. грудня 1935.

Відень (506,8). 15.20 Концерт для молоді, 17.00 Гітловський композитор (муз., спів), 18.35 „Джоніоні“ оп. Р. Вагнера, Братіслава (221,2) 16.45 Спів, 19.10 Ганк. музика, 20.40 „Пер Гінт“ Гріга, Прага (479,2) 16.10 Концерт, 17.35 Квартет е-моль Верді, 19.20 „Магбет“ оп. Верді, Париз (1615) 13.15 Легка музика, 17.00 Другий квінтет, 18.30 Концерт симф. орх., 21.00 Спів, Білгород (437,3) 11.00, 12.00 Концерт, 17.30 Ганк. музика, 20.00 Нар. пісні, Берлін (356,7) 12.00 Концерт, 14.15 Популярна муз., спів, 16.00 Словно-муз. авд., 16.30 Бакида Ліві, Бракса (спів, муз.), 20.10 „Орудер Люсті“ оп. Шифр. Вагнера, Кенісхустерганзен (1571) 14.00 Муз. вечірня, 16.15 „Крайзлеріана“ Шумана, Кельн (455,9) 16.10 Старогалицькі кохиди, 19.30 Вок. концерт, 20.10 Веч. вечір, 21.00 Шубертіві твори, Ляйпціг (36,4) 15.55 Соната на скрипку та форте., 17.00, 20.10 Концерт, Мінхен (405,4) 13.15 Легка музика, 16.10 Форте. ресіталь, 19.10 Діагона співають, Будапешт (549,5) 12.05, Концерт, 13.30 Циг. музика, 17.30 Ганк. музика, 19.30 „Ля Фіанца“ оп. Ресоніа, Міляно (221,1) 19.45 Легка музика, 21.00 Симф. концерт (муз. спів), Гімн (420,8) 19.15 Легка музика, 22.15 Ганк. музика.

Субота, 21. грудня 1935.

Відень (506,8) 15.15 Концерт орх. маж. доністив, 16.45 „Івася і Ганк.“ оп. Гумберліна, 22.10 Форте. ресіталь, Брно (325,4) 15.40 Ділоний хор, 20.55 „Яліпка“ мелодрама Фібіка, Прага (479,2) 12.26 Концерт оп. орх., 15.20 Вок. дуети, 16.05 Легка музика, 17.55 Коляди на мш. хор, 19.55 Концерт військ. орх., Париз (1615) 13.15 Легка музика, 16.15 Авд. для дітей, 17.00 Легка музика, 21.45 „Отелло“ оп. Верді, Білгород (437,3) 11.30 Концерт, 17.00 Сп. ресіталь, 20.00 Російські та циг. романси, 22.20 Галайські мелодії, Берлін (356,7) 12.00 Розривковий концерт, 14.15 Муз. дрібнички, Кенісхустерганзен (1571) 14.00 Музика, Вєс, полудне, 18.00 Нар. танки а пісні-Кельн (455,9) 12.00 Концерт,

19.00 „Зима“ Гайдін — а цикло Порі року (спів, муз.), Мінхен (405,4) 15.15 Пісні Р. Шумана, 18.00 Нар. пісні, 18.30 Форте. ресіталь, 19.05 Російська камер. музика, 20.10 Нар. музика, Штутгарт (522,6) 18.30 Концерт гармоністів, 19.00 Коли вечорі найдовші — муз. словеса авд., 20.10 „Дочка полку“ ком. опера Довігетіа, Будапешт (549,5) 13.30 Концерт, 15.00 Мадарські нар. пісні в супр. циг. орх., 19.30 Джозова форте. музика, 20.10 „Сона“ оп. Буда, Міляно (221,1) 11.30, 13.15 16.00 Легка, танкова й популярна музика, 20.50 „Мала мля“ оп. Петрія, Рим (420,8) 16.00 Концерт квартету цитристів, 19.45 Муз. вечірня, 20.50 Скрипки, 22.11 Танк. музика.

Львівське радіо.

П'ятниця, 20. грудня 1935.

6.30 Рамішня авдіція, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Дія шид, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 14.15 Дія ст. дітєв: „Лівенда Іпаночі“, 12.43 ств., 13.30 З ринку праці, 13.35 Легка музика в грамоф. павт., 15.15 Легка музика, 15.25 домашня господар-Експорт, 15.30 Біржа, 15.30 Дія унертюри в гр. пл., 16.00 Гутірка для хорів, 16.15 Концерт орх., 16.15 дітєв наиконні видання, 17.00 Морська обсерваторія в Ідні, 17.15 Поезія Бод. Іванісського, 17.20 Концерт солістів — музика, спів, 17.50 Спорт. поради, 18.00 Концерт орх., 18.30 Програмова скрипка, 18.40 Ірація жінок, 18.45 легка муз. а гр. пл., 19.00 Як повстав моденик, 19.20 Гейлм. концерт, 19.45, 19.40 Спорт. вистав, 19.50 Бюро студії розмовляв зі слухачами, 20.00 Святковий закупка, 20.10 Симфонічний концерт у перерві в 21.00 Вечірній денник, із сучасної Польщі, 22.30 Танкова музика.

Субота, 21. грудня 1935.

6.30 Рамішня авдіція, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Дія шид, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Концерт камер. орх., 13.00 Берадола хвилина в гр. пл., 13.25 Хвилина домашнього господарства, 13.30 Концерт бажач, 14.30 Зі свята казок — концерт, 15.00 „Христос-Фар Ардешський“ Фраг. із поїста Богд. Рихляського, 15.15 Польська морська торгова, 15.20 Біржа, 15.30 Легка музика

а гр. пл., 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Арті та пісні в вис. Евг. Мала в супр. форте., 16.30 Темі скрипки, 16.45 Вєс Польща співає, 17.00 Репортаж із Сх. Прусії: „Та-венбергденікмаї і Серце на Роді“, 17.15 Новини а гр. пл., 17.45 Світ наших звірів: Горностай, 17.50 Влоплавок, 18.00 Писюккі а танки нашого приятеля — авд. для дітей, 18.30 Огляд жіночих видань, 18.40 Сіава рерум, 18.45 Сіава співають у звуковку а гр. пл., 19.00 Нїнець про Львів (про книжку д-ра Койца), 19.20 Реклам. концерт 19.35, 19.40 Спорт. вїстки, 19.55 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт Еріаковоро хору, 20.45 Веч. денник, 20.55 із сучасної Польщі, 21.00 Країв старинний город, 21.30 Весела Сирєна, 22.00 Легка музика, орх., 23.05 Танк. музика, орх.

КУЛНО - ПРОДАЖА

Увага! Християнська жіноча конфесія поручає плаці від 35 зок. Львів, Гинюк 26, Ендерс. 797 3-30

Торбинки жіночі, портфелі, котонки, папірщини на дешевше в римарський галатерічний робітні Барера, Сикстуска 2. побі „Салікандри“. 1/110 3-10

Дешева вирібня кап, фіранок і всіляких ручних робіт. Пік, Ягайлонська 11 а. 11/110 2-30

Радіоаматори купують найдешевше в „УНІВЕРСУМ“ Львів, Казимирівська 47. Цінники даром. 10-10

РІЖНІ

Переробляє та чистить старі капелюхи найбажанише та на найповнішій фасоні Ф-ра Гудольф НАЙБЕЛЬГ. Львів пл. Маріївська 8, Городенська 72. 608 8-30

Чи Ваш годинник ходить добре? Якщо ні, дайте направити до Івана Золотенрайха, Львів, Маріївська пл. 5. — Цієдєліно, солідно, дешево. З провінції присилайте поштою. 82 47-1